

ת"פ 68166/11/21 - מדינת ישראל ע"י נגד אורן פרג (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 68166-11-21 מדינת ישראל נ' פרג(עציר)

לפני	כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד כרמית כהן
הנאשם	אורן פרג (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד שמעון תורג'מן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות: **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7 (א) ביחד עם סעיף 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג 1973 (להלן: "פקודת הסמים"); **גניבה בידי מנהל** עבירה לפי סעיף 392 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי הפעילה חברת "יוניבו תעשיות בע"מ" את "חוות עמית אורון בע"מ", חווה לגידול קנאביס רפואי במושב רנן.

החווה הוחזקה על ידי "חוות עמית אורון בע"מ" בבעלות משותפת עם חברת "יוניבו בע"מ" שאחזה ב 51% מהחווה, חברת "אביסרור בע"מ" אחזה ב 23% מהחווה והנאשם אחז ב 26% מהחווה.

במועד הרלוונטי שימש הנאשם כמנהל החווה בהתאם לחוזה העסקה שנחתם בינו לבין חברת "יוניבו בע"מ".

בתאריך 02.11.21 בשעה 08:30 פנה הנאשם לעובד החווה רובי וביקש ממנו לארוז עבורו שתי שקיות סם מסוג קנאביס מהחווה במשקל חצי קילו כל אחת ולאחסן אותן בחדר הכספות בחווה. בהמשך לאמור ובהתאם לבקשת הנאשם, מילא העובד רובי שתי שקיות קנאביס במשקל חצי קילו והניחם בכספת. בסמוך לשעה 09:30 הגיע הנאשם לכספת בעודו עוטה כפפות לידי ונטל אריזות וכן נטל שקית נוספת שהייתה בכספת והכילה סם מסוג קנאביס במשקל 3 - 1.5 ק"ג הכניס האריזות והשקית הנוספת לשק שחור והניח השק בסמוך לכספת ויצא מהמקום. בהמשך לכך, שב לכספת, נטל את השק והעבירו לחדר ההנפקה הסמוך לכספת עזב את המקום ושב בסמוך לשעה 17:00 נטל את השק מחדר ההנפקה והכניסו לתא המטען של הרכב התפעולי המשמש אותו בעבודתו ונסע מהמקום.

במעשיו גנב הנאשם מהחווה ומבעליה סם מסוג קנאביס במשקל שבין 2.5 ל 4 ק"ג וכן החזיק בסם שלא לצריכה עצמית וזאת ללא היתר או רישיון.

3. בתאריך 26.01.23 הציגו הצדדים הסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו בכתב

האישום המתוקן, הנאשם נשלח לקבלת תסקיר לעניין העונש.

תסקירי שירות מבחן

4. בתסקיר מיום 10.07.23 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 49 נשוי ואב ל 3 ילדים בגילאי 14 עד 22, הנאשם ואשתו משמשים מזה כ 6 שנים כמשפחת אומנה לילד בן 8, המתגורר עם משפחתו ביישוב רנן. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי תקין ויצרני, הנאשם בעל רקע צבאי וביטחוני משמעותי ונכבד מאוד.

הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, הודה ולקח אחריות על מעשיו, הנאשם הסביר שהרקע לביצוע העבירות, סכסוך עסקי בינו לבין בעלי החברה המפעילה את החווה ביחד עימו, הנאשם ציין שסבר כי התנהלות הבעלים תביא לקריסת העסק, שאחד הצעדים עימם לא הסכים היה העסקת קב"ט חדש לחווה, הנאשם רצה להוכיח שתפקודו של הקב"ט החדש לוקה בחסר ולכן הוציא הסמים לאור יום. הנאשם מסר בפני שירות המבחן שמבין שגגה בשיקול הדעת והתנהג באופן פזיז ולא אחראי וכיום מבין שלצד אי ההסכמות בינו לבין הבעלים התקשה באותה עת להתמודד עם תחושות כישלון ותסכול על רק חוסר הצלחה לעמוד ביעדים.

עוד עלה שבני משפחתו של הנאשם שילמו מחיר כבד על רקע ביצוע העבירות והפרסומים שעלו בעקבות זאת. הנאשם ציין שחש בושה ואשמה כלפי בני משפחתו ומבין שעליו לשלם מחיר בגין מעשיו.

שירות המבחן ציין שקיים פער בין חומרת העבירה לבין התנהלותו של הנאשם וסולם הערכים לפיו התנהל לאורך שנים, שירות המבחן התרשם מהתנהלות לא אחראית ובעייתית תוך שיקול דעת מוטעה ללא בחינת מעשיו. לצד זאת ציין שירות המבחן שעברו הצבאי של הנאשם, התנהלותו לאורך השנים, היעדר עבר פלילי ושיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול וכי הנאשם מצוי בשלב של התבוננות וביקורת עצמית וכי ניכר שהליך הפלילי היוו עבורו גורם מרתיע משמעותי ומציב גבולות. לאור האמור ביקש שירות המבחן לדחות הדיון על מנת לבחון הירתמותו של הנאשם מהליך הטיפול.

במהלך הדיון ביום 16.07.23 טענו הצדדים לעונש לאחר שלא מצאתי שיש להורות על דחיית הדיון אולם מצאתי שיש מקום לקבלת המלצה עונשית של שירות המבחן לפיכך הוריתי על קבלת תסקיר משלים.

בתסקיר המשלים מיום 26.09.23, ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה התקיימו עם הנאשם 4 שיחות פרטניות, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, שיתף מעולמו הפנימי וניכר כי מתמודד עם פוסט טראומה אך אינו מעוניין לעבד זאת והחליט להימנע מטיפול בהקשר זה. הנאשם שיתף שהתנהלותו בתיק זה נבעה סביב תחושת עלבון שחווה במקום העבודה דבר שהוביל לכעס ולביצוע העבירות הנדונות וכן רצון לנקום בשותפיו. שירות המבחן ציין שהנאשם מצוי בעיצומו של ההליך התבוננות עצמית בנוגע להתנהלותו במצבי כעס וכי סוכם שהנאשם יבחן אפיקי טיפול באופן פרטי.

שירות המבחן ציין שהנאשם אינו בעל דפוסים עבריינים וכי ההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע משמעותי וכי הטלת מאסר בפועל תוביל לפגיעה בדימוי העצמי, בהליך הטיפול וביציבות התא המשפחתי של הנאשם, לפיכך המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה שיקומית בדמות 300 שעות של"צ והטלת ענישה נלווית הכוללת רכיב פיצוי.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. מטעם ההגנה העידו 3 עדי אופי, מר **אלי בן שם** יו"ר ארגון יד לבנים הארצי, העד אב שכול, הנאשם שימש כמפקד של בנו שנהרג באסון המסוקים. העד מסר שהנאשם מצוי עימו ועם משפחתו בקשר קרוב מאוד מאז נפל בנו. הוא העיד לשבחו של הנאשם, העיד כי מדובר באיש צבא מוערך, אדם ערכי ומוסרי, אשר תרם רבות למדינת ישראל. לדעתו האירוע הנדון הינו מעידה חד פעמית ויש להתחשב בנאשם.

כמו כן העיד **ארז הדרי**, עובד במשרד מבקר המדינה בחטיבת הביקורת על מערכת הביטחון, חברו של הנאשם עוד מימי שירותו הצבאי כקצין צעיר. העד סיפר שהנאשם אדם ערכי מאוד אשר סייע רבות לביטחון המדינה. העד ציין שהופתע מהאירוע והמעשה נשוא כתב האישום. הוא שיער שהנאשם במעשיו ניסה ליעל את המערכת וכי לא הייתה לו כל כוונה פלילית. הוא ביקש להדגיש שהנאשם ומשפחתו שילמו ועדיין משלמים מחיר כבד בגין האירוע. הוא הגדיר המעשה כטעות בשיקול הדעת.

בנוסף העידה אשת הנאשם הגב' **אורלי פרג**, השניים מכירים כ 30 שנה, היא תיארה התנהלות חיים משותפים רגילה ותקינה, כאשר הנאשם נעדר מהבית לעיתים תכופות בשל שירותו הצבאי למרות זאת גידלו יחדיו 3 בנים ולאחרונה מגדלים ילד במסגרת משפחת אומנה, כאשר הנאשם מהווה עבור הילד דמות להערצה. היא ציינה שהאירוע הנדון הרעיד את משפחתם והשפיע רבות על כל אחד מבני המשפחה, כאשר היא נאלצה לאחות את השברים, היא ציינה שלא יכולה לדמיין שהנאשם יכנס לכלא. היא ציינה תחושות הבושה והעצב שחוזה בעקבות האירוע.

6. ב"כ המאשימה, הגיש טיעונים בכתב (ת/1) וכן השלים טיעונים בעל-פה, הוא ציין נסיבות כתב האישום וכן עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הוא הדגיש שהנאשם **פגע באמון שניתן לו מהמדינה עת שהחזיק ברישיון לנהל חווה לגידול וייצור קנאביס רפואי** כמו כן ציין שנסיבות ביצוע העבירות הן חריגות ויוצאות דופן שעה שמדובר בנאשם שהוסמך על ידי המדינה לעסוק בייצור ובגידול קנאביס, הנאשם שימש בדרג בכיר ביותר בחברה והוא זה שניצל מעמדו וגישתו לסמים וגנב סמים. ב"כ המאשימה ציין שמדובר היה במעשה שקדם לו תכנון מוקדם היטב ולאור האמור מדובר בפגיעה קשה בערכים המוגנים.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 20 ל 40 חודשים והפנתה לפסיקה.

בהתייחס לנסיבותיו האישות של הנאשם, ציין כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר הודה במיוחד לו, לקח אחריות על מעשיו, בהתייחסו לתסקיר טען כי הנאשם מנסה לגמד חומרת מעשיו ומצדיק מעשיו בכך שחשש שהתנהלות הבעלים האחרים תביא לקריסת העסק ועל כן החליט להוכיח שהקב"ט החדש אינו מתפקד כראוי. שירות המבחן בסופו של יום מתרשם שנכח חומרת העבירות ודבריו של הנאשם שמעוניין בהליך טיפולי יש לדחות הדיון לצורך בחינת האפיק הטיפולי והתסקיר אינו כולל המלצה עונשית. ב"כ המאשימה טען שבעבירות מסוג זה יש לבכר שיקולי הרתעה והאינטרס הציבורי על פני כל שיקול אחר וזאת מתוך החשש שמא בעלי היתרים מיוחדים נוספים ינצלו מעמדם והאמון שניתן בהן ויעשו שימוש לרעה בסמכות שקיבלו לידם.

ב"כ המאשימה ציין שהכמות שנתפסה ברשותו של הנאשם מעידה על כוונתו להפיק רווח כלכלי קל ומהיר.

בסופו של טיעון עתרה המאשימה למיקום עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם לו עתרה וזאת לצד הטלת ענישה נלווית בדמות מאסרים מותנים, פיצוי משמעותי, קנס ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

7. ב"כ הנאשם, ציין שהנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום עוד בראשיתו של ההליך,

הוא ביקש לדייק הדברים וציין שהנאשם היה חלק מבעלי המניות בחווה ולכאורה לא גנב רק משותפיו אלא גם מעצמו. אין לגזור גזירה שווה בין מעשיו של הנאשם במקרה זה למקרה הגניבה ממעביד "הקלאסי" שכן אין המדובר באותו עניין, המניע הכלכלי אינו מתקיים בעניין זה. לסברת ב"כ הנאשם, העבירה של גניבה ממעביד הינה זניחה ושולית במקרה זה ונבלעת בתוך העבירה של החזקת הסם.

בהתייחסו לעבירת החזקת הסם, ציין חוסר הבהירות לגבי כמות הסמים שנתפסו ברשות הנאשם וכן הפנה לדברי העד רובי בנוגע לאיכותם של הסמים. ב"כ הנאשם ביקש לציין שאין להרחיב מעבר לכתוב בעובדות כתב האישום ויש לדחות טענת המאשימה כי כוונת הנאשם הייתה להפיק רווח כלכלי קל ומהיר.

ב"כ הנאשם המשיך וטען שהנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, ויש להתייחס לתיק זה כתיק הסובב סביב עבירת הסמים ועבירת הגניבה כנלווית. הוא הפנה בעניין זה לעדות של רובי.

ב"כ הנאשם ביקש לדחות המתחם לו עתרה המאשימה שכן לדידו עתירה זו אינה מתכתבת עם עובדות כתב האישום, ועתר לקביעת מתחם המתחיל בעבודות של"צ או מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות בין 3 ל 9 חודשים, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

בהתייחס לעונש שיש לגזור על הנאשם, התייחס ב"כ הנאשם לדברי עדי האופי השונים מהם עולה דמותו של הנאשם כאיש חסד ערכי ומוסרי, תרומתו הרבה למדינת ישראל. וכן הקושי האישי שחווה משפחתו בעצם קיומו של ההליך הפלילי.

ב"כ הנאשם, הביע פליאה מדוע המאשימה נוהגת ביד קשה בנאשם באופן ניהול ההליך, לסברתו יש לבחון מקרה זה מעבר למשפט, מדובר באדם שטעה ועבר עבירה חמורה, אדם שפעל באופן החורג שאינו תואם אורחות חיים, אין זה הולם להטיל עליו מאסר בכליאה.

ב"כ הנאשם ציין שאין זה המקום לעתור לאי הרשעה, אך ביקש לציין הנזק המשמעותי שיגרם לנאשם מעצם ההרשעה, בסופו של טיעון עתר להטלת עונש של"צ בהיקף משמעותי או לחילופין מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם בדברו האחרון טרם גזירת עונשו, ציין תחושת הבושה והאכזבה העצמית שחש בעקבות ההליך הפלילי והשלכותיו עליו ועל בני משפחתו. הנאשם ציין שכעת מבין שפעל מתוך כעס וביצע עבירה פלילית. הוא ביקש לחדד שזו אינה דרכו, הוא מודה במיוחס לו ולוקח אחריות מלאה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע מתמשך אחד, הכולל עבירות מסוגים שונים. בהתאם לנסיבות כתב האישום ולפסיקה הנוהגת ייקבע **מתחם עונש הולם אחד**, הלוקח בחשבון את כלל העבירות והערכים המוגנים שנפגעו.

9. בעניינו **בחינת הפגיעה בערכים המוגנים**, הינה משולבת נוכח נסיבות כתב האישום והעבירות בהן הורשע הנאשם, גניבה בידי מנהל והחזקת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי פקודת הסמים, כל עיסוק בקנאביס אסור זולת אם ניתן לכך רישיון. בשנים האחרונות, חל שינוי במדיניות בכל הנוגע לקנאביס רפואי. השינוי האמור קיבל ביטוי בשורה של החלטות ממשלה, שעוגנו בפקודת הסמים במסגרת תיקון 16 בשנת 2019, על פי החלטות הממשלה והתיקון לפקודת הסמים חלו הקלות במתן רישיונות לחולים הנזקקים לכך

לקנאביס רפואי; במקביל לכך, הוקם מנגנון להענקת רישיונות לייצור, עיבוד וניפוק של קנאביס רפואי.

כאמור, הנאשם, עסק בייצור קנאביס רפואי בחווה מורשית, הנאשם שימש כמנהל החווה וכן בעלים משותפים בחווה. כפי שעלה בתסקיר ובטיעוני ב"כ הנאשם, הרקע לביצוע העבירות הינו סכסוך הנוגע לתפקודו של הקב"ט החדש, הנאשם רצה להוכיח טענתו כי הקב"ט אינו עושה עבודתו נאמנה ולכן רקם תכנית ברורה ומוקפדת במטרה להוציא הסמים מהחווה.

בעניינו יש לייחס חומרה יתרה לכך שבעצם מעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים חשובים: ערך ההגנה על הרכוש וערך ההגנה על יחסי האמון המיוחדים שבין עובד למעביד וזאת בשים לב לאופיו של העסק המדובר והרגישות והזהירות הנדרשת במקרה זה.

זאת מעבר לפגיעה באינטרס הציבורי ובבריאות הציבור. הפגיעה בערכים אלו במשולב היא היוצרת את החומרה המיוחדת שבמעשיו של הנאשם.

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה תולדה של נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, בעניינו אין מדובר במקרה קלאסי של החזקת סם שלא צריכה, שכן אין כל אינדיקציה לכך שמטרת החזקה הסמים הייתה לצורכי סחר והפצה, יחד עם זאת עובדות כתב האישום מלמדות על מידת פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים. זאת גם אם הנאשם ביצע העבירות ללא כוונה פלילית טהורה אלא במטרה להוכיח טענתו בנוגע לתפקודו של הקב"ט החדש.

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שקדם תכנון מוקדם לביצוע העבירות, הנאשם הינו המבצע הבלעדי, אשר תכנן צעדיו בקפידה רבה, שלב אחר שלב, תחילה מורה לעובד לשים שקיות בכספת, לאחר מכן מגיע לכספת ומכניס שקיות לשק שחור אותו מניח בסמוך לכספת, בשלב מאוחר יותר שב לכספת בשנית נוטל השק ומניחו בחדר ההנפקה ובסוף היום נוטל השק ומכניסו לתא המטען של הרכב, לפי האמור ניתן להיווכח כי הנאשם לא פעל בהיסח הדעת אלא באופן שקול, בקור רוח ובכל שלב יכול לחזור מכוונתו ליטול הסמים מהחווה.

לגבי הנזק שנגרם מביצוע העבירות לא ידוע האם אכן נגרם נזק מוחשי כלשהו לחברה אולם ברור כי נגרם נזק תדמיתי לחווה.

לגבי הסיבות שהובילו את הנאשם לבצע העבירות, יש לציין שחוסר הסכמה בין עובד למעביד או בין שותפים אינו היתר לביצוע עבירה פלילית, במיוחד כאשר הנאשם מעיד כי כעס ופעל מתוך יצר נקמני מתוכנן היטב.

12. בחינת מדיניות הענישה, יש לציין כי ערכתי בחינה מדוקדקת במאגרי הפסיקה השונים ולא מצאתי מקרה דומה לעניין שבפני. הפסיקה אשר הוצגה על ידי המאשימה אינה תואמת כלל נסיבות תיק זה. למרות האמור אציין כי מתחם הענישה ביחס לעבירות החזקת סם הינו מספרי חודשי מאסר בפועל.

לאור כל המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות תיק זה, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע החל מ- 8 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל.**

13. במקרה דנן, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בארוכה על ידי ב"כ הנאשם, עדויות האופי שנשמעו בפני מביאות למסקנה הברורה כי יש למקם עונשו בתחתית המתחם.

14. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע

העבירה (סעיף 40 י"א לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הנאשם בן 48 נשוי ואב ל 3 ילדים בוגרים, בנוסף משמש כמשפחת אומנה לילד בן 8, טרם הגשת כתב האישום ניהל אורח חיים נורמטיבי ותקין.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה בתיק וקיבל אחריות מלאה על מעשיו עוד בשלב החקירה. ניכר שהנאשם מבין היטב השלכות מעשיו.

ג. **הנאשם נעדר עבר פלילי קודם,** אין ספק שעצם קיומו של ההליך הפלילי מהווה עבורו ועבור משפחתו גורם מרתיע, אולם לאור נסיבות כתב האישום והחומרה הגלומה בעבירת הגניבה והחזקה ובנסיבות תיק זה אין מנוס מהטלת עונש מאסר, הגם בעבודת שירות, אשר יבטא את האינטרס הציבורי. נסיבות המעשה אינן מאפשרות קבלת המלצת שירות המבחן וסיום ההליך בעונש של "צ", גם אם למספר שעות מורחב, אין בעונש זה כדי לתת ביטוי לחומרה הגלומה בעבירות שבוצעו.

ד. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם בשים לב לשכיחותה של העבירה.

ה. עם זאת, אינני סבור כי מדובר בעבירה "קלאסית" של החזקת סם שלא לצריכה עצמית הנעשית לצורך מטרת רווח כלכלי, כמו גם העבירה של גניבה בידי מנהל בנסיבות שפורטו בפני אינה מצביעה על ביצוע העבירה לצורך השגת רווח כלכלי בלתי חוקי. העבירות בוצעו על ידי הנאשם מתוך כוונה לבצען ותוך תכנון מוקדם אולם נראה כי ביסוד ביצוע המעשים עמדה כוונה אחרת כפי שפורטה בתסקיר שירות המבחן. לפיכך, לטעמי אין מקום לעתירת המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה בנסיבות שפורטו בפני. מצאתי לנכון לציין, כי לאור עברו הצבאי של הנאשם ובצל מלחמת "חרבות ברזל" גויס הנאשם למילואים וגם בשל כך אין מקום לפסול את רישיון הנהיגה. אין כל אינדיקציה בתיק כי מדובר בנאשם העושה שימוש כלשהוא בסמים.

15. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת לפיה מתאים לריצוי עונש עבודת שירות, אולם מועד הריצוי חלף זה מכבר בשים לב לדחיות שונות נוכח מלחמת "חרבות ברזל" כאשר מועד שמיעת גזר הדין נפל במועד המלחמה בשעה שלא ניתן היה לקיים דיון מהסוג האמור.

לאור כך, אני מורה כי הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בפני הממונה על עבודת השירות ביום 7.4.24 עד השעה 08:00.

הממונה על עבודות השירות יקבע את מקום ריצוי עונש עבודות השירות מחדש.

הנאשם מוזהר כי עליו לבצע כל הנדרש ממנו על ידי הממונה על עבודות השירות מחוז דרום שכן אי ביצוע כנדרש עלול להביא להפסקה מנהלית של ריצוי עונש עבודות השירות והמשך ריצוי העונש

במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

- ב. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע או עבירה של גניבה בידי מנהל.
- ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- ה. התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ למשך שנתיים מהיום שלא יעבור כל עבירה שהיא על פקודת הסמים המסוכנים. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].

מוצגי הסמים, יושמדו.

המזכירות תסגור את התיק ותעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אדר א' תשפ"ד, 22 פברואר 2024, במעמד הצדדים.